

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลโดยการสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ในช่วงเดือนเมษายน 2550 จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยผลการศึกษาสามารถนำเสนอเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และการประเมินค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษามีดังนี้คือ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) เพศ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และเป็นเพศหญิงจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	155	51.7
หญิง	145	48.3
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

2) อายุ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 40 ปี นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 โดยมีอายุเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 32.35 ปี ซึ่งนักท่องเที่ยวอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี และมากที่สุดเท่ากับ 65 ปี (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 30	153	51.0
31 – 40	84	28.0
มากกว่า 40	63	21.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 32.35 ปี

นักท่องเที่ยวอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี มากที่สุดเท่ากับ 65 ปี

3) สถานภาพการสมรส นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นโสด จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมาคือ มีสถานภาพสมรส จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 และสถานภาพหย่าร้าง นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนก ตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	148	49.3
สมรส	144	48.0
หย่าร้าง	8	2.7
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

4) อาชีพ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยเป็นนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 ของนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ รองลงมาเป็นนักเรียน และนักศึกษา จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ของนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 ของนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ของนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อาชีพที่มีรายได้ประจำ	127	42.3
- รับราชการ	(50)	(39.4)
- รัฐวิสาหกิจ	(15)	(11.8)
- พนักงานบริษัทเอกชน	(62)	(48.8)
2. อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	173	57.7
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว	(90)	(52.0)
- นักเรียน / นักศึกษา	(58)	(33.5)
- ไม่ประกอบอาชีพ / กำลังหางาน	(5)	(2.9)
- อื่น ๆ	(20)	(11.6)
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

5) ระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนการศึกษาระดับประถมศึกษา นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวยุวชนชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	16	5.3
มัธยมศึกษา / ปวช.	65	21.7
อนุปริญญา / ปวส.	37	12.3
ปริญญาตรี	149	49.7
สูงกว่าปริญญาตรี	33	11.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา เป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.3 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 16,730.57 บาท ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุดเท่ากับ 0 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดเท่ากับ 150,000 บาท (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวยุวชนชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	54	18.0
5,001 - 10,000 บาท	99	33.0
10,001 - 20,000 บาท	82	27.3
20,001 – 30,000 บาท	34	11.3
30,001 – 40,000 บาท	13	4.3
มากกว่า 40,000 บาท	18	6.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเฉลี่ย 16,730.57 บาท

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุดเท่ากับ 0 บาท มากที่สุดเท่ากับ 150,000 บาท

4.2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาเที่ยวเชียงใหม่

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาเที่ยวเชียงใหม่ นั้น ประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย และที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษามีดังนี้

1) วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์มาเพื่อเที่ยวพักผ่อนจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์มาเที่ยวเชียงใหม่เพื่อเยี่ยมชมญาติจำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 8.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์มาเที่ยวเชียงใหม่ เพื่อศึกษาดูงาน นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวไทยกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเที่ยวเชียงใหม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เที่ยว / พักผ่อน	235	78.3
เยี่ยมชมญาติ	24	8.0
ประชุมสัมมนา	16	5.3
ศึกษาดูงาน	5	1.7
อื่น ๆ	20	6.7
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

2) ที่พักแรม นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน นักท่องเที่ยวของกกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาเที่ยวเชียงใหม่และพักที่โรงแรมหรือรีสอร์ท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือ พักที่บ้านญาติ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเชียงใหม่และพักบ้านเพื่อน นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 (ตารางที่4.8)

ตารางที่ 4.8 ที่พักแรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

ที่พักแรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงแรม / รีสอร์ท	82	27.3
บ้านญาติ	80	26.7
บ้านพักรับรอง	65	21.7
ไป - กลับ	56	18.6
บ้านเพื่อน	17	5.7
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

4.3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่

ในการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ นั้นประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์หลักในการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ ลักษณะการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ ยานพาหนะในการมาเดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ ยานพาหนะที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์เชียงใหม่ วันที่เดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ การทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของสวนสัตว์เชียงใหม่ ระยะเวลาในการเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ และค่าใช้จ่ายในการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ ผลการศึกษามีดังนี้

1) วัตถุประสงค์หลักในการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 รองลงมาอันดับสอง คือ มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เพื่อชมหมีแพนด้า เนื่องจากหมีแพนด้าเป็นทูตสันถวไมตรีจากประเทศจีน โดยประเทศจีนนำมาอยู่ที่สวนสัตว์เชียงใหม่เป็นเวลา 10 ปี ซึ่งเป็นแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีหมีแพนด้า จึงเป็นที่สนใจและดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เพื่อมาดูหมีแพนด้าถึง 147 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และอันดับสามคือ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 วัตถุประสงค์หลักในการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
กลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์หลักในการมาเที่ยวสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พักผ่อนหย่อนใจ	232	41.4
ชมหมีแพนด้า	147	26.2
สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว	101	18.0
ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสัตว์	63	11.2
อื่น ๆ	18	3.2
รวม	561	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2) รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวมีรูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวและญาติ จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 67.7 รองลงมาคือ เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่คนเดียว นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากับครอบครัวและญาติ	203	67.7
มากับเพื่อน	83	27.7
มาคนเดียว	3	1.0
อื่น ๆ ได้แก่แม่กับแฟน	11	3.6
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

3) ลักษณะการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่แล้ว จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 โดยมีการมาเที่ยวซ้ำเป็นครั้งที่ 3 มากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่แล้ว รองลงมาคือ มาเที่ยวซ้ำเป็นครั้งที่ 4 จำนวน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 ของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่แล้ว และอันดับสามคือ มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวซ้ำเป็นครั้งที่ 2 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ของนักท่องเที่ยวที่เคยมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่แล้ว ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเป็นครั้งแรกมีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ลักษณะการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการมาเที่ยวสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาครั้งแรก	102	34.0
มาเที่ยวซ้ำ	198	66.0
- ครั้งที่ 2	(36)	(18.2)
- ครั้งที่ 3	(54)	(27.3)
- ครั้งที่ 4	(39)	(19.7)
- ครั้งที่ 5	(10)	(5.1)
- ครั้งที่ 6	(32)	(16.2)
- มากกว่า 6 ครั้ง	(27)	(13.6)
รวม	300	100

ที่มา : จากการศึกษา

4) ยานพาหนะในการเดินทางมาสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่โดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมา คือ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่โดยรถรับจ้าง ซึ่งได้แก่ รถสี่ล้อ รถตุ๊กตุ๊ก และรถแท็กซี่ เป็นต้น จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และอันดับสามคือ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่โดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ยานพาหนะในการเดินทางมาสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทย
กลุ่มตัวอย่าง

ยานพาหนะในการเดินทางมาสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	221	73.7
รถรับจ้าง	41	13.7
รถจักรยานยนต์	20	6.7
รถจักรยาน	6	2.0
อื่น ๆ ได้แก่ รถของสถาบันการศึกษา รถประจำทาง	12	4.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

5) ยานพาหนะที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในบริเวณสวนสัตว์ จำนวน 176 คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมา คือ เดิน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และอันดับสามคือ นักท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวใช้บริการรถยนต์ของสวนสัตว์เชียงใหม่ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 ยานพาหนะที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

ยานพาหนะที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	176	58.7
เดิน	74	24.7
รถยนต์ของสวนสัตว์	33	11.0
รถจักรยานยนต์	8	2.7
รถจักรยาน	1	0.3
อื่น ๆ ได้แก่ รถของสถาบันการศึกษา	8	2.7
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

6) วันที่เดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ วันจันทร์ – วันศุกร์ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลในวันจันทร์ – ศุกร์มากกว่าวันอื่น ๆ รองลงมา คือ วันเสาร์ – วันอาทิตย์ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในวันหยุดนักขัตฤกษ์ นั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 (ตาราง 4.14)

ตารางที่ 4.14 วันที่เดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

วันที่เดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จันทร์ - ศุกร์	158	52.7
เสาร์ - อาทิตย์	103	34.3
วันหยุดนักขัตฤกษ์	39	13.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

7) การรับรู้ข่าวสารจากสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของสวนสัตว์จากโทรทัศน์ จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 รองลงมา คือนักท่องเที่ยวทราบข้อมูลจากเพื่อน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนนักท่องเที่ยวที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของสวนสัตว์จากหนังสือพิมพ์นั้นเป็นอันดับที่สาม จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 การรับรู้ข่าวสารจากสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

การรับรู้ข่าวสารจากสวนสัตว์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โทรทัศน์	178	25.6
เพื่อน	110	15.8
หนังสือพิมพ์	94	13.5
บุคคลในครอบครัว	88	12.7
ป้ายประชาสัมพันธ์	85	12.2
สื่ออินเทอร์เน็ต	54	7.8
วิทยุ	50	7.2
แผ่นพับ	27	3.9
อื่น ๆ	9	1.3
รวม	695	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

8) ระยะเวลาที่ใช้ในการเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาเที่ยวชมในสวนสัตว์เป็นระยะเวลา 60 – 120 นาที หรือ 1 – 2 ชั่วโมง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวใช้เวลาเที่ยวชมในสวนสัตว์เป็นระยะเวลา 121 – 180 นาที หรือ 2 – 3 ชั่วโมง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนนักท่องเที่ยวใช้เวลาเที่ยวชมในสวนสัตว์เป็นระยะเวลา 181 – 240 นาที หรือ 3 – 4 ชั่วโมงนั้นเป็นอันดับที่สาม จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 โดยระยะเวลาที่ใช้เที่ยวชมสวนสัตว์ของนักท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 163.0 นาที หรือเท่ากับ 2.717 ชั่วโมง ซึ่งนักท่องเที่ยวใช้เวลาในการเที่ยวชมสวนสัตว์น้อยที่สุดเท่ากับ 60 นาที หรือเท่ากับ 1 ชั่วโมง และใช้เวลาในการเที่ยวชมสวนสัตว์มากที่สุดเท่ากับ 480 นาที หรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 ระยะเวลาที่ใช้การเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในการมาเที่ยวสวนสัตว์ (นาที)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
60-120	138	46.0
121-180	103	34.3
181-240	31	10.3
241-300	19	6.3
มากกว่า300	9	3.0
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการเที่ยวชมสวนสัตว์เท่ากับ 163.0 นาที หรือเท่ากับ 2.717 ชั่วโมง

นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการเที่ยวชมสวนสัตว์น้อยที่สุดเท่ากับ 60 นาที หรือเท่ากับ 1 ชั่วโมง
มากที่สุดเท่ากับ 480 นาที หรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง

9) ค่าใช้จ่ายสำหรับการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน นักท่องเที่ยวจะมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้แก่ ค่าบัตรผ่านประตู ค่าบัตรเข้าชมหมีแพนด้า ค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์ ค่ารถยนต์ของสวนสัตว์ในการเที่ยวชมภายในสวนสัตว์ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าของที่ระลึก และค่าบริการอื่น ๆ ซึ่งค่าใช้จ่ายสำหรับการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ไม่รวมค่าเดินทางไป - กลับ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ค่าบัตรผ่านประตู นักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ต้องจ่ายค่าบัตรเข้าชมสวนสัตว์คนละ 50 บาท ดังนั้นค่าบัตรผ่านประตูเข้าชมสวนสัตว์ทั้งหมด = $300 \times 50 = 15,000$ บาท

ค่าบัตรเข้าชมหมีแพนด้า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีผู้เข้าชมหมีแพนด้า จำนวน 212 คน โดยทางสวนสัตว์เชียงใหม่เก็บค่าบัตรเข้าชมหมีแพนด้าสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยคนละ 50 บาท ดังนั้นค่าบัตรเข้าชมหมีแพนด้าทั้งหมด = $212 \times 50 = 10,600$ บาท

ค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์ ทางสวนสัตว์เชียงใหม่ได้เก็บค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์สำหรับรถยนต์ส่วนตัวคันละ 50 บาท และรถจักรยานยนต์คันละ 10 บาท จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีนักท่องเที่ยวที่ใช้รถยนต์ส่วนตัวในบริเวณสวนสัตว์ จำนวน 176 คัน ดังนั้นค่ารถยนต์ส่วนตัวที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์ทั้งหมด = $176 \times 50 = 8,800$ บาท ส่วนนักท่องเที่ยวที่ใช้รถจักรยานยนต์ในบริเวณสวนสัตว์ จำนวน 8 คน ดังนั้นค่า

รถจักรยานยนต์ที่ใช้ในบริเวณสวนสัตว์ทั้งหมด = $8 \times 10 = 80$ บาท รวมค่าใช้จ่ายยานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์ทั้งหมด = $8,800 + 80 = 8,880$ บาท

ค่ารถยนต์ของสวนสัตว์ในการเที่ยวชมภายในสวนสัตว์ สวนสัตว์เชียงใหม่ให้บริการรถยนต์ในการเที่ยวชมภายในสวนสัตว์โดยเก็บค่าบริการคนละ 20 ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถนั่งได้ตลอดทั้งวัน จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีนักท่องเที่ยวใช้รถยนต์ชมสวนสัตว์ของสวนสัตว์เชียงใหม่ จำนวน 33 คน ดังนั้นค่ารถยนต์ที่ให้บริการเที่ยวชมภายในสวนสัตว์ทั้งหมด = $33 \times 20 = 660$ บาท

ค่าอาหารและเครื่องดื่ม นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารและเครื่องดื่มที่กำหนดภายในสวนสัตว์เชียงใหม่ อาทิเช่น ข้าว ก๋วยเตี๋ยว ของหวาน ขนม ของว่าง และเครื่องดื่ม เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีนักท่องเที่ยวใช้จ่ายสำหรับค่าอาหารและเครื่องดื่ม จำนวน 168 คน ทั้งหมดเป็นเงิน 27,081 บาท

ค่าของที่ระลึก นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างใช้จ่ายสำหรับค่าของที่ระลึกที่กำหนดภายในสวนสัตว์เชียงใหม่ อาทิเช่น ตุ๊กตาหมีแพนด้า ตุ๊กตารูปสัตว์ต่าง ๆ หมวกหมีแพนด้า ร่มหมีแพนด้า แก้วน้ำรูปสัตว์ต่าง ๆ เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีนักท่องเที่ยวใช้จ่ายสำหรับค่าของที่ระลึก จำนวน 64 คน ทั้งหมดเป็นเงิน 27,081 บาท

ค่าบริการอื่น ๆ สำหรับค่าบริการอื่น ๆ ได้แก่ ค่าบริการถ่ายรูป ค่าบริการนำเที่ยว ค่าวิทยากร เป็นต้น จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน มีนักท่องเที่ยวใช้จ่ายสำหรับค่าบริการอื่น ๆ จำนวน 14 คน เป็นเงินทั้งหมด 10,380 บาท

ดังนั้น ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน = $85,845 \div 300 = 286.15$ บาท (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ค่าใช้จ่ายสำหรับการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง

ค่าใช้จ่ายสำหรับการมาเที่ยวสวนสัตว์	ราคาต่อหน่วย (บาท)	จำนวน (คน)	จำนวนเงิน (บาท)
1. ค่าบัตรผ่านประตู	50	300	15,000
2. ค่าบัตรเข้าชมหมีแพนด้า	50	212	10,600
3. ค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์			
- รถยนต์ส่วนตัว	50	176	8,800
- รถจักรยานยนต์	10	8	80
4. ค่ารถยนต์ของสวนสัตว์	20	33	660
5. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	-	168	27,081
6. ค่าของที่ระลึก	-	64	13,244
7. ค่าบริการอื่น ๆ	-	14	10,380
รวม		1,128	85,845
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน = $85,845 \div 300 = 286.15$ บาท			

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ค่าใช้จ่ายสำหรับการมาเที่ยวสวนสัตว์นี้ ไม่รวมถึงค่าเดินทางไป – กลับ

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่

ปัจจัยด้านราคา แบ่งเป็น ราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม ราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม ราคาเครื่องยนต์ชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม และราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม

ปัจจัยด้านกิจกรรมของสวนสัตว์ แบ่งเป็น สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่อง ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์ สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้ และเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน

ปัจจัยด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์ แบ่งเป็น สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดี และเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี

ในที่นี้ให้นักท่องเที่ยวตอบคำถามเกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ในระดับมาก ปานกลาง หรือน้อย โดยให้คะแนนดังนี้ มีผลมากให้ 3 คะแนน มีผลปานกลางให้ 2 คะแนน มีผลน้อยให้ 1 คะแนน แล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่ได้ดังกล่าวไว้ในข้างต้น และเรียงลำดับของความสำคัญของปัจจัยดังกล่าว ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.4.1 ภาพรวมของปัจจัยที่ผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่

เมื่อพิจารณาภาพรวมของปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่สูงสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านกิจกรรมของสวนสัตว์ คะแนนเฉลี่ย 2.09 อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยย่อยในด้านกิจกรรมของสวนสัตว์แล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเห็นว่าสวนสัตว์เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.29 อยู่ในระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าสวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 2.01 อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนปัจจัยด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เป็นอันดับ 2 มีคะแนนเฉลี่ย 2.12 อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยย่อยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง มีคะแนนเฉลี่ย 2.11 อยู่ในระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าสวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดีนั้นเป็นลำดับสุดท้าย มีคะแนนเฉลี่ย 2.10 อยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับส่วนปัจจัยด้านราคาของสวนสัตว์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เป็นอันดับ 3 มีคะแนนเฉลี่ย 2.09 อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยย่อยในด้านราคาของสวนสัตว์แล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มี

ความเหมาะสม โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.16 อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าราคาค่ารถยนต์ชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้าและราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นเป็นลำดับสุดท้าย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.05 อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่

ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปลผล	อันดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
1. ด้านราคา				2.09	ปานกลาง	3
1.1 ราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	65	210	25	2.13	ปานกลาง	
1.2 ราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม	57	200	43	2.05	ปานกลาง	
1.3 ราคาค่ารถยนต์ชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	71	195	34	2.12	ปานกลาง	
1.4 ราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม	60	194	46	2.05	ปานกลาง	
2. กิจกรรมของสวนสัตว์				2.15	ปานกลาง	1
2.1 สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่อง	64	174	62	2.01	ปานกลาง	
2.2 ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์	81	161	58	2.08	ปานกลาง	
2.3 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า	85	151	64	2.07	ปานกลาง	
2.4 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า	80	167	53	2.09	ปานกลาง	
2.5 สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้	129	142	29	2.33	ปานกลาง	
2.6 เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน	120	148	32	2.29	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	แปลผล	อันดับ
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
3. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์				2.12	ปานกลาง	2
3.1 สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	79	175	46	2.11	ปานกลาง	
3.2 สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ถี่	83	165	52	2.10	ปานกลาง	
3.3 เจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี	86	175	39	2.16	ปานกลาง	

ที่มา : จากการศึกษา

สำหรับการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ โดยจำแนกตามกลุ่มอาชีพและอายุของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง ว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้สถิติ Chi – Square ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

4.4.2 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

หัวข้อนี้ทำการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ อาชีพที่มีรายได้ประจำ ได้แก่ ราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน และอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ ได้แก่ ประกอบธุรกิจส่วนตัว นักเรียน/นักศึกษา ผู้ว่างงาน เป็นต้น ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 4.19)

1) ปัจจัยด้านราคา

1.1) ปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.152 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่

มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.2) ปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.834 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสมไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.3) ราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.362 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสมไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.4) ราคาค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.071 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสมไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาค่ายานพาหนะเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

ปัจจัย	อาชีพ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
1. ด้านราคา	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	33	82	12	127	3.152 (0.207)
		(26.0)	(64.6)	(9.4)	(100)	
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	32	128	13	173	
		(18.5)	(74.0)	(7.5)	(100)	
	รวม	65	210	25	300	
		(21.7)	(70.0)	(8.3)	(100)	
1.2 ราคาบัตรเข้าชมหมิปั้นด้ามีความเหมาะสม	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	26	81	20	127	0.834 (0.659)
		(20.5)	(63.8)	(15.7)	(100)	
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	31	119	23	173	
		(17.9)	(68.8)	(13.3)	(100)	
	รวม	57	200	43	300	
		(19.0)	(66.7)	(14.3)	(100)	
1.3 ราคาค่ารถยนต์ชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	27	83	17	127	1.362 (0.506)
		(21.3)	(65.4)	(13.4)	(100)	
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	44	112	17	173	
		(25.4)	(64.7)	(9.8)	(100)	
	รวม	71	195	34	300	
		(23.7)	(65.0)	(11.3)	(100)	
1.4 ราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	22	84	21	127	1.071 (0.585)
		(17.3)	(66.1)	(16.5)	(100)	
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	38	110	25	173	
		(22.0)	(63.6)	(14.5)	(100)	
	รวม	60	194	46	300	
		(20.0)	(64.7)	(15.3)	(100)	

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัย	อาชีพ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
2. กิจกรรมของสวนสัตว์	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	22 (17.3)	76 (59.8)	29 (22.8)	127 (100)	2.290 (0.318)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	42 (24.3)	98 (56.6)	33 (19.1)	173 (100)	
	รวม	64 (21.3)	174 (58.0)	62 (20.7)	300 (100)	
2.2 ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	30 (23.6)	71 (55.9)	26 (20.5)	127 (100)	1.284 (0.526)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	51 (29.5)	90 (52.0)	32 (18.5)	173 (100)	
	รวม	81 (27.0)	161 (53.7)	58 (19.3)	300 (100)	
2.3 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	31 (24.4)	58 (45.7)	38 (29.9)	127 (100)	9.762* (0.008)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	54 (31.2)	93 (53.8)	26 (15.0)	173 (100)	
	รวม	85 (28.3)	151 (50.3)	64 (21.3)	300 (100)	
2.4 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	34 (26.8)	61 (48.0)	32 (25.2)	127 (100)	9.376* (0.009)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	46 (26.6)	106 (61.3)	21 (12.1)	173 (100)	
	รวม	80 (26.7)	167 (55.7)	53 (17.7)	300 (100)	

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัย	อาชีพ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
2.5 สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสมสำหรับการศึกษาหาความรู้	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	60 (47.2)	50 (39.4)	17 (13.4)	127 (100)	7.024* (0.030)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	69 (39.9)	92 (53.2)	12 (6.9)	173 (100)	
	รวม	129 (43.0)	142 (47.3)	29 (9.7)	300 (100)	
2.6 เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	55 (43.3)	63 (49.6)	9 (7.1)	127 (100)	3.252 (0.197)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	65 (37.6)	85 (49.1)	23 (13.3)	173 (100)	
	รวม	120 (40.0)	148 (49.3)	32 (10.7)	300 (100)	
3. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	26 (20.5)	82 (64.6)	19 (15.0)	127 (100)	4.360 (0.113)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	53 (30.6)	93 (53.8)	27 (15.6)	173 (100)	
	รวม	79 (26.3)	175 (58.3)	46 (15.3)	300 (100)	
3.1 สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	31 (24.4)	67 (52.8)	29 (22.8)	127 (100)	4.891 (0.087)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	52 (30.1)	98 (56.6)	23 (13.3)	173 (100)	
	รวม	83 (27.7)	165 (55.0)	52 (17.3)	300 (100)	
3.2 สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดี	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	31 (24.4)	67 (52.8)	29 (22.8)	127 (100)	4.891 (0.087)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	52 (30.1)	98 (56.6)	23 (13.3)	173 (100)	
	รวม	83 (27.7)	165 (55.0)	52 (17.3)	300 (100)	

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ปัจจัย	อาชีพ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
3.3 เจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี	อาชีพที่มีรายได้ประจำ	36 (28.3)	72 (56.7)	19 (15.0)	127 (100)	4.891 (0.087)
	อาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ	50 (28.9)	103 (59.5)	20 (11.6)	173 (100)	
	รวม	86 (28.7)	175 (58.3)	39 (13.0)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ค่า $\chi^2_{(0.05, 2)} = 5.99$

ที่ระดับความคิดเห็นเป็นค่าความถี่และตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าร้อยละ

2) ปัจจัยด้านกิจกรรมของสวนสัตว์

2.1) สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.290 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่องไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่องนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.2) ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.284 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์นั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.3) สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.762 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้ามีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า นั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์เชิงใหม่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ

2.4) สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.376 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่ามีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า นั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์เชิงใหม่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ

2.5) สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.024 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้ นั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์เชิงใหม่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ

2.6) เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.252 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวันไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มี

รายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวันนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์

3.1) สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.360 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึงไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึงนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3.2) สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดี

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 4.891 ซึ่งมากกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดีไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดีนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3.3) เจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.761 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดีไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำกับนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวในกลุ่มตัวอย่างทั้งที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดีนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.19)

4.4.3 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุ

สำหรับการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุ โดยแบ่งอายุเป็น 3 ช่วง คือ อายุไม่เกิน 30 ปี อายุ 31 – 40 ปี และมากกว่า 40 ปี ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้ (ตารางที่ 4.20)

1) ปัจจัยด้านราคา

1.1) ปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.499 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสมมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.2) ปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.514 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.3) ราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.358 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

1.4) ราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.341 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสมไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสมนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มอายุ

ปัจจัย	อายุ (ปี)	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
1. ด้านราคา						
1.1 ราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่เกิน 30	30 (19.6)	112 (73.2)	11 (7.2)	153 (100)	7.499 (0.112)
	31 - 40	14 (16.7)	61 (72.6)	9 (10.7)	84 (100)	
	มากกว่า 40	21 (33.3)	37 (58.7)	5 (7.9)	63 (100)	
	รวม	65 (21.7)	210 (70.0)	25 (8.3)	300 (100)	
1.2 ราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม	ไม่เกิน 30	26 (17.0)	103 (67.3)	24 (15.7)	153 (100)	2.514 (0.642)
	31 - 40	15 (17.9)	57 (67.9)	12 (14.3)	84 (100)	
	มากกว่า 40	16 (25.4)	40 (63.5)	7 (1.1)	63 (100)	
	รวม	57 (19.0)	200 (66.7)	43 (14.3)	300 (100)	
1.3 ราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่เกิน 30	35 (22.9)	103 (67.3)	15 (9.8)	153 (100)	1.358 (0.851)
	31 - 40	20 (23.8)	52 (61.9)	12 (14.3)	84 (100)	
	มากกว่า 40	16 (25.4)	40 (63.5)	7 (1.1)	63 (100)	
	รวม	71 (23.7)	195 (65.0)	34 (11.3)	300 (100)	
1.4 ราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่เกิน 30	32 (20.9)	98 (64.1)	23 (15.0)	153 (100)	0.341 (0.987)
	31 - 40	17 (20.2)	54 (64.3)	13 (15.5)	84 (100)	
	มากกว่า 40	11 (17.5)	42 (66.7)	10 (15.9)	63 (100)	
	รวม	60 (20.0)	194 (64.7)	46 (15.3)	300 (100)	

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ปัจจัย	อายุ (ปี)	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)	
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม		
2. กิจกรรมของสวนสัตว์	ไม่เกิน 30	39 (25.5)	87 (56.9)	27 (17.6)	153 (100)	5.308 (0.257)	
	2.1 สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมืออย่างต่อเนื่อง	31 - 40	12 (14.3)	53 (63.1)	19 (22.6)		84 (100)
	มากกว่า 40	13 (20.6)	34 (54.0)	16 (25.4)	63 (100)		
	รวม	64 (21.3)	174 (58.0)	62 (20.7)	300 (100)		
2.2 ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์	ไม่เกิน 30	49 (32.0)	76 (49.7)	28 (18.3)	153 (100)	5.733 (0.220)	
	31 - 40	15 (17.9)	50 (59.5)	19 (22.6)	84 (100)		
	มากกว่า 40	17 (27.0)	35 (55.6)	11 (17.5)	63 (100)		
	รวม	81 (27.0)	161 (53.7)	58 (19.3)	300 (100)		
2.3 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า	ไม่เกิน 30	48 (31.4)	77 (50.3)	28 (18.3)	153 (100)	2.786 (0.594)	
	31 - 40	22 (26.2)	43 (51.2)	19 (22.6)	84 (100)		
	มากกว่า 40	15 (23.8)	31 (49.2)	17 (27.0)	63 (100)		
	รวม	85 (28.3)	151 (50.3)	64 (21.3)	300 (100)		
2.4 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า	ไม่เกิน 30	39 (25.5)	91 (59.5)	23 (15.0)	153 (100)	2.674 (0.614)	
	31 - 40	25 (29.8)	43 (51.2)	16 (19.0)	84 (100)		
	มากกว่า 40	16 (25.4)	33 (52.4)	14 (22.2)	63 (100)		
	รวม	80 (26.7)	167 (55.7)	53 (17.7)	300 (100)		
2.5 สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้	ไม่เกิน 30	74 (48.4)	67 (43.8)	12 (7.8)	153 (100)	6.226 (0.183)	
	31 - 40	29 (34.5)	47 (56.0)	8 (9.5)	84 (100)		
	มากกว่า 40	26 (41.3)	28 (44.4)	9 (14.3)	63 (100)		
	รวม	129 (43.0)	142 (47.3)	29 (9.7)	300 (100)		
2.6 เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน	ไม่เกิน 30	57 (37.3)	81 (52.9)	15 (9.8)	153 (100)	2.094 (0.718)	
	31 - 40	34 (40.5)	40 (47.6)	10 (11.9)	84 (100)		
	มากกว่า 40	29 (46.0)	27 (42.9)	7 (11.1)	63 (100)		
	รวม	120 (40.0)	148 (49.3)	32 (10.7)	300 (100)		

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ปัจจัย	อายุ (ปี)	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว				χ^2 (Sig.)
		มาก	ปานกลาง	น้อย	รวม	
3. การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ของ สวนสัตว์	ไม่เกิน 30	42 (27.5)	86 (56.2)	25 (16.3)	153 (100)	3.470 (0.482)
	31 - 40	25 (29.8)	46 (54.8)	13 (15.5)	84 (100)	
	มากกว่า 40	12 (19.0)	43 (68.3)	8 (12.7)	63 (100)	
	รวม	79 (26.3)	175 (58.3)	46 (15.3)	300 (100)	
3.1 สวนสัตว์มีการ ประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่องและ ทั่วถึง	ไม่เกิน 30	48 (31.4)	81 (52.9)	24 (15.7)	153 (100)	7.404 (0.116)
	31 - 40	25 (29.8)	47 (56.0)	12 (14.3)	84 (100)	
	มากกว่า 40	10 (15.9)	37 (58.7)	16 (25.4)	63 (100)	
	รวม	83 (27.7)	165 (55.0)	52 (17.3)	300 (100)	
3.2 สวนสัตว์มีการให้ ข่าวสารข้อมูลที่ ดี	ไม่เกิน 30	41 (26.8)	87 (56.9)	25 (16.3)	153 (100)	5.169 (0.270)
	31 - 40	22 (26.2)	54 (64.3)	8 (9.5)	84 (100)	
	มากกว่า 40	23 (36.5)	34 (54.0)	6 (9.5)	63 (100)	
	รวม	86 (28.7)	175 (58.3)	39 (13.0)	300 (100)	
3.3 เจ้าหน้าที่ของสวน สัตว์มีการ ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับสวนสัตว์ เป็นอย่างดี	ไม่เกิน 30	42 (27.5)	86 (56.2)	25 (16.3)	153 (100)	3.470 (0.482)
	31 - 40	25 (29.8)	46 (54.8)	13 (15.5)	84 (100)	
	มากกว่า 40	12 (19.0)	43 (68.3)	8 (12.7)	63 (100)	
	รวม	79 (26.3)	175 (58.3)	46 (15.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ค่า $\chi^2_{(0.05, 4)} = 9.49$

ที่ระดับความคิดเห็นเป็นค่าความถี่และตัวเลขในวงเล็บเป็นค่าร้อยละ

2) ปัจจัยด้านกิจกรรมของสวนสัตว์

2.1) สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.308 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่องไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมีอย่างต่อเนื่องนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.2) ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.733 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์นั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.3) สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.786 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้าไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้านั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.4) สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.674 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่าไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่านั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.5) สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.226 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาหาความรู้ที่มีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

2.6) เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.094 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องเป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวันนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3) การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์

3.1) สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 3.470 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึงนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3.2) สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดี

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 7.404 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดีไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องสวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดีนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง

3.3) เจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี

จากการศึกษาพบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.169 ซึ่งน้อยกว่าค่า χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเรื่องเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดีไม่มีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง กล่าวคือ แต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยเรื่องเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดีนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.20)

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพและอายุ สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่เมื่อจำแนกตามกลุ่มอาชีพแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ประจำกับมีรายได้ไม่ประจำมีความคิดเห็นแตกต่างกันในปัจจัยด้านกิจกรรมของสวนสัตว์ กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ไม่ประจำมีความเห็นว่าการที่สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้าและโคอาล่า ตลอดจนสวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์มีผลต่อการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่มีรายได้ประจำ

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการมาเที่ยวชมสวนสัตว์เชียงใหม่เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุแล้ว พบว่า นักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มอายุมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัจจัยแต่ละด้าน กล่าวคือแต่ละกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกันว่าปัจจัยทุกปัจจัยนั้นมีผลต่อการเข้าชมสวนสัตว์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 สรุปผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมา
เยี่ยมชมสวนสัตว์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพและอายุ

ปัจจัย	อาชีพ	อายุ
1. ด้านราคา		
1.1 ราคาบัตรเข้าชมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1.2 ราคาบัตรเข้าชมหมีแพนด้ามีความเหมาะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1.3 ราคาค่าธรรมเนียมสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1.4 ราคาค่ายานพาหนะเข้าสวนสัตว์มีความเหมาะสม	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2. กิจกรรมของสวนสัตว์		
2.1 สวนสัตว์มีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและมืออย่างต่อเนื่อง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2.2 ความหลากหลายและความแปลกใหม่ของสัตว์	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2.3 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์หมีแพนด้า	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2.4 สวนสัตว์มีการจัดแสดงโชว์โคอาล่า	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2.5 สวนสัตว์มีข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ซึ่งเหมาะสำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
2.6 เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจในช่วงกลางวัน	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ของสวนสัตว์		
3.1 สวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.2 สวนสัตว์มีการให้ข่าวสารข้อมูลที่ดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3.3 เจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสวนสัตว์เป็นอย่างดี	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง

ที่มา : จากการศึกษา

4.5 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่

สำหรับมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 300 ตัวอย่าง โดยวิธีการหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายนั้นจะใช้วิธี Bidding Game ซึ่งได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 3 และจากวิธีดังกล่าวทำให้ได้มูลค่าของคำตอบในส่วน
ของมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย 11 คำตอบดังนี้คือ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวน

สัตว์เชียงใหม่ เท่ากับ 30.0, 34.0, 42.5, 48.5, 53.5, 60.0, 71.0, 79.0, 80.0, 90.0 และ 100 บาท ดังนั้นในการนำเสนอจึงได้แบ่งมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายออกเป็น 4 ช่วงคือ ไม่เกิน 34.0 บาท ระหว่าง 34.1 – 54.0 บาท ระหว่าง 54.1 – 74.0 บาท และมากกว่า 74.0 บาท นั่นเอง จากนั้นจะเป็นการแสดงผลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้

1) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่อยู่ในช่วงราคา 36 – 55 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือ ช่วงราคา 56 – 75 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ ณ ระดับราคาไม่เกิน 35 บาทนั้นมีน้อยที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 โดยมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 58.82 บาท ซึ่งนักท่องเที่ยวมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยที่สุดเท่ากับ 30 บาท และมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมากที่สุดเท่ากับ 100 บาท (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย

มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 35	53	17.7
36 – 55	96	32.0
56 – 75	87	29.0
มากกว่า 75	64	21.3
รวม	300	100.0

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 58.82 บาท

นักท่องเที่ยวนั้นมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายน้อยที่สุดเท่ากับ 30 บาท และมากที่สุดเท่ากับ 100 บาท

2) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามเพศ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายนั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 56 – 75 บาท มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเพศชายทั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 36 – 55 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6

ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 64.40 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 52.86 บาท ทั้งนี้เนื่องจาก เพศชายคำนึงถึงหน้าตา และศักดิ์ศรีทางสังคมมากกว่าเพศหญิง ทำให้มีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายมากกว่า (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 – 55	56 - 75	มากกว่า 75		
ชาย	16 (10.3)	40 (25.8)	52 (33.5)	47 (30.3)	155 (100)	64.40
หญิง	37 (25.5)	56 (38.6)	35 (24.1)	17 (11.7)	145 (100)	52.86
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

3) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามอายุ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี นั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 36 - 55 บาท มากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี ทั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี นั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วง 31 – 40 ปี ทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 40 ปี นั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ระดับราคาสูงกว่า 75 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 40 ปี ทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 51.73 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 63.88 บาท และสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 40 ปี มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 69.29 บาท จะเห็นได้ว่าเมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีอายุมากขึ้นจะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่มากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะมีความรู้

ความเข้าใจ และตระหนักถึงค่าใช้จ่ายในสวนสัตว์มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งทำให้ผู้ที่มีอายุมากขึ้น มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่ามากขึ้นนั่นเอง (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 – 55	56 - 75	มากกว่า 75		
ไม่เกิน30	38 (24.8)	66 (43.1)	36 (23.5)	13 (8.5)	153 (100)	51.73
31-40	9 (10.7)	21 (25.0)	29 (34.5)	25 (29.8)	84 (100)	63.88
มากกว่า40	6 (9.5)	9 (14.3)	22 (34.9)	26 (41.3)	63 (100)	69.29
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

4) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามสถานภาพการสมรส จากการศึกษพบว่า นักท่องเที่ยวที่เป็น โสดนั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 36 - 55 บาท มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่เป็น โสดทั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้างนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพ โสดมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 52.09 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 65.60 บาท และสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้างมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 61.44 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สวนสัตว์เป็นสถานที่สำหรับครอบครัว ดังนั้นนักท่องเที่ยว

ที่มีสถานภาพสมรสจึงให้ความสำคัญกับสวนสัตว์ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด จึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวที่เป็นโสด (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 – 55	56 - 75	มากกว่า 75		
โสด	38 (25.7)	61 (41.2)	34 (23.0)	15 (10.1)	148 (100)	52.09
สมรส	13 (9.0)	34 (23.6)	50 (34.7)	47 (32.6)	144 (100)	65.60
หย่าร้าง	2 (25.0)	1 (12.5)	3 (37.5)	2 (25.0)	8 (100)	61.44
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

5) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามรูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวและญาตินั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 36 - 55 บาท มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวและญาติทั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับเพื่อนนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 36 - 55 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับเพื่อนทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่คนเดียวนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายที่ระดับราคาไม่เกิน 35 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่คนเดียวทั้งหมด และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่นนั้น ส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายในช่วง 36 – 55 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่นทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวและญาติมีมูลค่าความเต็มใจเฉลี่ยเท่ากับ 61.17

บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับเพื่อนมีมูลค่าความเต็มใจเฉลี่ยเท่ากับ 53.92 บาท สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่คนเดียวมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 39.17 บาท และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่น ๆ นั้นมีมูลค่าความเต็มใจเฉลี่ยเท่ากับ 57.86 บาท (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่

รูปแบบการมาเที่ยว สวนสัตว์	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 - 55	56 - 75	มากกว่า 75		
มากับครอบครัว และญาติ	31 (15.3)	60 (29.6)	59 (29.1)	53 (26.1)	202 (100)	61.17
มากับเพื่อน	19 (22.9)	30 (36.1)	25 (30.1)	9 (10.8)	83 (100)	53.92
มาคนเดียว	2 (66.7)	1 (33.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (100)	39.17
อื่น ๆ	1 (9.1)	5 (45.5)	3 (27.3)	2 (18.2)	11 (100)	57.86
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

6) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษานั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายที่ระดับราคาไม่เกิน 34.0 บาท มากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาทั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. นั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 36 - 55 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. ทั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือปวส. นั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 36 - 55 บาท จำนวน 15 คน คิด

เป็นร้อยละ 40.5 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญา หรือปวส. ทั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีทั้งหมด และสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีทั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 51.94 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 50.69 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับอนุปริญญาหรือปวส. มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 58.01 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 61.70 บาท และสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 66.10 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงค่าใช้จ่ายในส่วนสัตว์เชียงใหม่ ทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่ามากขึ้นนั่นเอง (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 - 55	56 - 75	มากกว่า 75		
ประถมศึกษา	6 (37.5)	2 (12.5)	5 (31.3)	3 (18.8)	16 (100)	51.94
มัธยมศึกษา / ปวช.	21 (32.3)	24 (36.9)	13 (20.0)	7 (10.8)	65 (100)	50.69
อนุปริญญา / ปวส.	7 (18.9)	15 (40.5)	7 (18.9)	8 (21.6)	37 (100)	58.01
ปริญญาตรี	18 (12.1)	46 (30.9)	49 (32.9)	36 (24.2)	149 (100)	61.70
สูงกว่าปริญญาตรี	1 (3.0)	9 (27.3)	13 (39.4)	10 (30.3)	33 (100)	66.10
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

7) มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 5,000 บาทนั้นมีความเต็มใจที่จะจ่ายที่ระดับราคาไม่เกิน 35 บาท มากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 5,000 บาททั้งหมด ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาทนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 36 - 55 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาททั้งหมด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,001 – 20,000 บาทนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ช่วง 56 - 75 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,001 – 20,000 บาททั้งหมด ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาทนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ระดับราคามากกว่า 75 บาท

จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาททั้งหมด นักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 30,001 – 40,000 บาทนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ระดับราคามากกว่า 75 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 30,001 – 40,000 บาท และสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 40,000 บาทนั้นส่วนใหญ่มีความเต็มใจที่จะจ่ายอยู่ที่ระดับราคามากกว่า 75 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.1 ของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 40,000 บาททั้งหมด โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน 5,000 บาทมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 41.00 บาท ในขณะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 5,001 – 10,000 บาทมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 52.19 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,001 – 20,000 บาทมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 64.87 บาท ส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาทมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 72.25 บาท นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 30,001 – 40,000 บาท มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 82.62 บาท และสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยมากกว่า 40,000 บาทมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 78.62 บาท ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ที่มีรายได้สูงมีอำนาจซื้อหรือกำลังซื้อสูง ทำให้มีความสามารถในการจ่ายมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของของนักท่องเที่ยวชาวไทยกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน (บาท)	มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่าย (บาท)				รวม	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
	ไม่เกิน 35	36 - 55	56 - 75	มากกว่า 75		
ไม่เกิน 5,000	33 (61.1)	12 (22.2)	9 (16.7)	0 (0.0)	54 (100)	41.00
5,001-10,000	14 (14.1)	59 (59.6)	20 (20.2)	6 (6.1)	99 (100)	52.19
10,001-20,000	3 (3.7)	19 (23.2)	39 (47.6)	21 (25.6)	82 (100)	64.87
20,001-30,000	1 (2.9)	5 (14.7)	12 (35.3)	16 (47.1)	34 (100)	72.25
30,001-40,000	1 (7.7)	0 (0.0)	2 (15.4)	10 (76.9)	13 (100)	82.62
มากกว่า 40,000	1 (5.6)	1 (5.6)	5 (27.8)	11 (61.1)	18 (100)	78.70
รวม	53 (17.7)	96 (32.0)	87 (29.0)	64 (21.3)	300 (100)	

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามแถว

4.6 ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่

การวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 ตัวอย่าง โดยอาศัยเครื่องมือทางสถิติ คือ การวิเคราะห์สมการถดถอย (Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีตัวแปรตามคือ มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ และตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร คือ ตัวแปร เพศ (Sex) อายุ (Age) สถานภาพการสมรส (Single) รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ (family) จำนวนปีของการศึกษาสูงสุด (Edu) และรายได้ (Inc) ดังแสดงได้ตามตารางที่ 4.29 ส่วนผลการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่แสดงได้ตามตารางที่ 4.30 – 4.31

และการทดสอบความสัมพันธ์เบื้องต้นของตัวแปรอิสระในแบบจำลองนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา Multicollinearity โดยวิธีพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficients) ของตัวแปรอิสระในแบบจำลองนี้ ได้แสดงค่าดังกล่าวไว้ในภาคผนวก ข

ตารางที่ 4.29 ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์ เชียงใหม่ที่นำมาใช้ในแบบจำลอง

ตัวแปร	คำอธิบาย
Age	อายุของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง (ปี)
Edu	จำนวนปีของการศึกษาสูงสุดของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง (ปี)
Inc	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง (บาท)
Sex	เพศของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง = 1 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย = 0 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง
Single	สถานภาพการสมรสของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง = 1 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพโสด = 0 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพอื่น ๆ
family	รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ = 1 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัว = 0 ถ้านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่น

จากผลการศึกษาดังตาราง 4.30 พบว่า ปัจจัยในเรื่องเพศของนักท่องเที่ยว (Sex) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวเป็นเพศชายจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียม

สำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจาก เพศชายคำนึงถึงหน้าตา และศักดิ์ศรีทางสังคมมากกว่าเพศหญิง ทำให้มีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายมากกว่า

ปัจจัยในเรื่องอายุของนักท่องเที่ยว (Age) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.10$ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีอายุมากขึ้นจะมีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงค่าใช้จ่ายในสวนสัตว์มากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่งทำให้ผู้ที่มีอายุมากขึ้น มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่ามากขึ้นนั่นเอง

ปัจจัยในเรื่องสถานภาพการสมรสของนักท่องเที่ยว (Status) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ โดยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่เป็น โสดจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพการสมรสอื่น ๆ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสวนสัตว์เป็นสถานที่สำหรับครอบครัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสจึงให้ความสำคัญกับสวนสัตว์ มากกว่านักท่องเที่ยวที่เป็นโสด จึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวที่เป็นโสด

ปัจจัยในเรื่องรูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่ของนักท่องเที่ยว (family) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก โดยเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่น ทั้งนี้เนื่องจากสวนสัตว์เชียงใหม่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับครอบครัวจึงมีความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่มากกว่านักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่กับคนอื่น แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรนี้ก็ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยในเรื่องจำนวนปีของการศึกษาสูงสุดของนักท่องเที่ยว (Edu) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นไปจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงค่าใช้จ่ายในสวนสัตว์เชียงใหม่ ทำให้มูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายมีค่ามากขึ้นนั่นเอง

สำหรับปัจจัยในเรื่องของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว (Inc) พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอธิบายได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงจะมีความน่าจะเป็นที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ที่มีรายได้สูงมีอำนาจซื้อหรือกำลังซื้อสูง ทำให้มีความสามารถในการจ่ายมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า และค่า Bata เท่ากับ 0.319 ซึ่งเป็นค่าที่มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยในเรื่องรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวนั้น เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้มากที่สุด

โดยสรุปแล้วปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องเพศของนักท่องเที่ยว อายุของนักท่องเที่ยว สถานภาพของนักท่องเที่ยว จำนวนปีของการศึกษาสูงสุดของนักท่องเที่ยว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว และยังสามารถสรุปค่า Bata ได้ว่า ปัจจัยในเรื่องของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามได้มากที่สุดด้วยนั่นเอง

จากค่าพารามิเตอร์ในตารางที่ 4.30 สามารถอธิบายได้ว่า หากนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชาย มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 8.53 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี ก็จะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 0.33 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวที่เป็นโสด ก็จะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายลดลง 4.51 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น 1 ปี ก็จะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 1.31 บาท และหากนักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10,000 บาท ก็จะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 3.34 บาท

นอกจากนี้ จากการประมาณค่า จะได้ค่า R – Square = 0.393 ค่า F – Statistic = 31.581 และค่า Prob (F – Statistic) = 0.000 แสดงว่าผลการทดสอบพารามิเตอร์ทุกตัวไม่เท่ากับ 0 หมายถึง การเลือกตัวแปรที่นำมาใช้ในการประมาณค่านี้ มีความเหมาะสมในการอธิบายค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ และผลการทดสอบแบบจำลองนี้ให้ค่าการกะประมาณอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.000 จึงเชื่อมั่นได้ว่าแบบจำลองนี้มีความเหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์
เชียงใหม่

ตัวแปร	ค่าพารามิเตอร์	ค่า Bata	t – statistic	Sig.
Constant	20.23	-	3.011	0.003
เพศ (Sex)	8.53	0.225	4.862***	0.000
อายุ (Age)	0.33	0.175	2.620**	0.009
สถานภาพการสมรส (Single)	-4.51	-0.119	-1.764*	0.079
รูปแบบการมาเที่ยวสวนสัตว์ เชียงใหม่ (family)	1.99	0.049	0.996	0.320
จำนวนปีของการศึกษาสูงสุด (Edu)	1.31	0.184	3.852***	0.000
รายได้ (Inc)	3.34 E-04	0.319	6.310***	0.000
R - Square = 0.393 Adjust R Square = 0.380 Std. Error of Estimate = 14.9191 F – Statistic = 31.581, Prob (F – Statistic) = 0.000 N = 300				

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ : * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

*** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$

จากตารางที่ 4.30 ข้างต้นจะเห็นว่าตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติจะเป็นตัวแปรที่ผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ซึ่งได้แก่ ตัวแปรเพศ อายุ สถานภาพการสมรส จำนวนปีของการศึกษาสูงสุด และรายได้ ดังนั้นจึงนำเฉพาะตัวแปรที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ซึ่งได้กล่าวไปแล้วนั้น มาทำการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาหาสมการถดถอยที่เหมาะสมอีกครั้งเพื่อจะนำมาเป็นตัวแทนในการประมาณมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ซึ่งจะได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.35

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ปัจจัยในเรื่องเพศของนักท่องเที่ยว ระดับการศึกษาสูงสุดของนักท่องเที่ยว และรายได้ของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ โดยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปัจจัยในเรื่องสถานภาพการสมรสของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.10$ สำหรับปัจจัยในเรื่องอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และการประมาณค่าจะได้ค่า R - Square = 0.391 ค่า F - Statistic = 37.700 และค่า Prob (F - Statistic) = 0.000 ผลการทดสอบแบบจำลองนี้ให้ค่าการกะประมาณอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.000 จึงเชื่อมั่นได้ว่าแบบจำลองนี้มีความเหมาะสมกับการศึกษาครั้งนี้

จากค่าพารามิเตอร์ในตารางที่ 4.31 สามารถอธิบายได้ว่า หากนักท่องเที่ยวที่เป็นเพศชาย มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 8.45 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 0.33 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวที่เป็นโสด ก็จะมีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายลดลง 5.15 บาท หรือหากนักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาเพิ่มขึ้น 1 ปี มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 1.28 บาท และหากนักท่องเที่ยวมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10,000 บาท มีมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพิ่มขึ้น 3.40 บาท

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์ เชียงใหม่ โดยพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปร	ค่าพารามิเตอร์	ค่า Bata	t - statistic	Sig.
Constant	22.24	-	3.472	0.001
เพศ (Sex)	8.45	0.223	4.821***	0.000
อายุ (Age)	0.33	0.175	2.618**	0.009
สถานภาพการสมรส (Single)	-5.15	-0.136	-2.077*	0.039
จำนวนปีของการศึกษาสูงสุด (Edu)	1.28	0.180	3.784***	0.000
รายได้ (Inc)	3.40 E-04	0.324	6.446***	0.000
R - Square = 0.391 Adjust R Square = 0.380 Std. Error of Estimate = 14.9189 F - Statistic = 37.700, Prob (F - Statistic) = 0.000 N = 300				

ที่มา : จากการประมาณค่า

หมายเหตุ : * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.1$

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

*** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.01$

4.6.1 การประมาณมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่

สำหรับการประมาณมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ โดยการหาสมการถดถอย เพื่อใช้เป็นตัวแทนในการประมาณหามูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ ซึ่งจากการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับการเข้าชมสวนสัตว์เชียงใหม่ดังแสดงในตารางที่ 4.31 ทำให้ได้สมการถดถอยดังนี้

$$WTP = 22.24 + 8.45Sex + 0.33Age - 5.15single + 1.28Edu + 3.40E-04Inc$$